Biblické texty:

Izajáš 45,21-25: Sdělte to dál, přibližte se! Jen ať se poradí spolu. Kdo to od pradávna ohlašoval? Kdo to oznamoval předem? Cožpak ne já, Hospodin? Kromě mne jiného Boha není! Bůh spravedlivý a spasitel není mimo mne. Obraťte se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země. Já jsem Bůh a jiného už není. Při sobě samém jsem přísahal, z mých úst vyšla spravedlnost, slovo, které se zpět nenavrátí. Přede mnou každý klesne na kolena a každý jazyk odpřisáhne: ‚Jenom v Hospodinu – řekne o mně – je spravedlnost i moc.'" Přijdou k němu a budou se stydět všichni ti, kdo proti němu pláli vzdorem. U Hospodina nalezne spravedlnost a jím se bude chlubit všechno potomstvo Izraele.

Filipským 2,1-4.5-11: Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slitování: dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení. V ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.
Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.

Marek 11,1-11: Když se blížili k Jeruzalému, k Betfage a Betanii u Olivové hory, poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a přiveďte! A řekne-li vám někdo: ‚Co to děláte?', odpovězte: ‚Pán je potřebuje a hned je sem zas vrátí.'" Vyšli a na rozcestí nalezli oslátko přivázané venku u dveří. Když je odvazovali, někteří z těch, kteří tam stáli, jim řekli: „Co to děláte, že odvazujete to oslátko?" Odpověděli jim tak, jak Ježíš přikázal, a oni je nechali. Oslátko přivedli k Ježíšovi, přehodili přes ně své pláště a on se na ně posadil. Mnozí rozprostřeli na cestu své pláště a jiní zelené ratolesti z polí. A ti, kdo šli před ním i za ním, volali: „Hosanna! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově, požehnáno buď přicházející království našeho otce Davida. Hosanna na výsostech!" Ježíš vjel do Jeruzaléma a vešel do chrámu. Po všem se rozhlédl, a poněvadž již bylo pozdě večer, odešel s Dvanácti do Betanie.

Odlišný způsob řešení sporů

Když jedna říše, království, země či národ porazily druhý národ, svou moc a dominanci projevovay různě: babylónští vládci odváděli z dobytých území jejich obyvatele na jiná území, aby tak znemožnili jejich případný odpor. Mnoho lidí přitom zemřelo. Když perský král porazil babylónskou říši, zachoval se jinak. Převzal sice nadvládu nad celou poraženou Babylónií, ale k podmaněným národům se zachoval velkoryse. Nebyl to jistě žádný pokojný vládce, zemřelo mnoho lidí, ale pro Izrael – jako jeden z podmaněných národů – začíná tak příhodná doba.
Dnešní text z knihy proroka Izajáše nás přivádí do 6. století před Kristem, ke konci babylonského zajetí. Perský král Kýros porazil babylónskou říši a umožnil, aby se podmaněné národy pod

babylónskou říší začaly navracet na svá území a vybudovaly znovu své svatyně, chrámy. Kýros je nástrojem pro Boží úradky, rozhodnutí. Proti tomu babylónský král vyvedl poražené národy z jejich země do exilu.
Prorok označuje Kýra jako Pomazaného. Bylo to překvapivé pro Izraelce, je to překvapivé i pro nás – nazývat titulem, který patřil pouze panovníkovi izraelskému – pohanského vladaře. Cílem je naučit se chápat, vnímat, že Hospodin díky Kýrovi připravil vyvolenému lidu příznivé období. Je jen jeden, jediný Bůh – Hospodin, Izrael to má poznat, mělo by to být jasné všem národům. Myslím, že jsme Božím slovem vyzváni, abychom se na situaci naší dívali stejným pohledem. Z ničeho Pána Boha nevytěsnit, snažit se porozumět, co vším zamýšlí, nepochybovat o tom, že vše má ve své režii. Použije si kohokoli pro své úradky, rozhodnutí. Naším úkolem je věřit, že je jen jediný Bůh a toho jediného poslouchat a tak uctívat.

Text z Listu apoštola Filipským zní slavnostně. Způsobem bytí byl roven Bohu… Já si představuji, že to mohlo být takové vyznání víry, jaké máme dnes my. Vyznání víry, kdy ještě neexistovalo apoštolské ani Nicejsko-cařihradské, tím méně to naše. Jde o text ze začátku křesťanského liturgického života prvních církevních sborů, které se již pravidelně scházely. Jak napomoci tomu, aby byli jednotné? Jak řešit jednotu křesťanů uvnitř společenství, celé církve?
Zkusme se na text podívat tak, že nejde o slavnostní příležitost, jakkoli slavnostně text zní, ale o návod, jak řešit potřebu jednoty ve společenství, náboženské obci, diecézi - ať je jakkoli malé či velké. A ten slavnostní jazyk má tomu návodu dodat sílu, účinnost. **Když budete usilovat o stejné smýšlení, stejnou lásku a nedáte se ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře budete pokládat jeden druhého za přednějšího než sebe; každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.** Je to úplně odlišný návod na řešení sporů mezi lidmi, že?
Zaslíbení pro všechna smíření či odměna, když spolu dokážeme vycházet, je v přiblížení se k Bohu, budeme mu více podobní.

Ještě jeden pohled na dnešní list apoštola Pavla. Způsobem bytí byl roven Bohu - Představuje se nám kosmický obraz, ve kterém byl Ježíš původně někde v Božím světě. Tam odtud se sklonil k těm, kteří byli níž. Snížil se k lidem (to je etický čin). Bůh poslal svého syna, tady jde o vědomé rozhodnutí – opustit něco výhodnějšího. Ježíšova smrt nemá zástupný charakter, že by umíral jako oběť na oltáři. Představuje Boha jako dobrého Otce, za tímto modelem Boha jde až na smrt.
Pán je titul Boží. To není naše oslovení pane.
Pán není omezován žádnou dějinnou silou. **K nejvyššímu cíli vede styl života, který vedl Ježíš.**

Řekla bych, že dnešní evangelní čtení je takovou křesťanskou šifrou. Zkuste ho vyprávět někomu mimo církev, a pak aby Vám řekl, co v něm je za obsah. Možná uslyšíme, že je to pěkný pohádkový příběh, nebo že Ježíš byl s vlastníkem oslátka domluven předem a jen to na nadpřirozené jednání zaonačil. A co znamená slovo Hosanna – snad sláva? Ani náznakem nebude vysloveno, že se jedná o vjezd očekávaného Mesiáše Židů podle předpovědi v Zachariášově knize (9,9). Což informovaný Žid tehdejší doby věděl, a tak se mohl docela dobře připojit k učedníkům kolem Ježíše a jít ho triumfálně doprovázet do Jeruzaléma. Zda se zástup rozrostl do velikého počtu, nevíme, na konci čtení se jen dovídáme, že nic triumfálního se v Jeruzalému neodehrálo a Ježíš se vrátil se svými nejbližšími do blízké vesnice Betanie na noc. Pro křesťanskou církev se však tato událost stala počátečním významným děním velikonočního týdne a vnímá jej jako potvrzení Ježíšova Mesiášského úkolu, které pak bude gradovat stvrzením nové smlouvy s lidmi při jeho poslední večeři s učedníky, nespravedlivým odsouzením, utrpením a smrtí a konečným vítězstvím nad smrtí při vzkříšení.